

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

DIABETE MELLITO.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

DIABETE MELLITO.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, SS.T.P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI Consensu;

Et NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE Decreto;

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

BENJAMIN ELLIOTT BIGGS,

HIBERNUS;

CHIRURGUS; ET

SOCIETATIS REGIAE PHYSICAE EDINENSIS SOCIUS HONORARIUS.

Ad diem 12 Septemb. horâ locoque solitis.

*Si tibi nulla sitim finiret copia lymphæ,
Narrares medicis.*

HORAT. EPIST.

EDINBURGI:

EXCUDEBAT C. STEWART

ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

1803.

BENJAMIN BIGGS, M. D.

AVO DILECTISSIMO,

OMNIBUS VIRTUTIBUS,

QUÆ HOMINEM

DECENT ET HONESTANT

ORNATISSIMO,

QUI

ARTEM SALUTIFERAM,

SUMMO CUM ÆGROTANTIUM COMMODO

DIU IN INDIA OCCIDENTALI

FELICITER EXERCUIT,

HOCCE OPUSCULUM,

PROPTER CONSILIA UTILISSIMA

ET INNUMERA ALIA BENEFICIA

IN EUM COLLATA

SUMMA CUM OBSERVANTIA

ET

ANIMO QUAM GRATISSIMO

SACRUM VULT

AUCTOR.

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

DIABETE MELLITO.

AUCTORE BENJ. ELLIOTT BIGGS.

COMMODA, quæ ex chemia eo ambitu quo hodierni eam excoluerunt patente, in medicinam redundare possunt, ex Diabete præ aliis forsan eluceant. Recessus enim quos variæ secretiones a statu sano patiuntur, qua fit ut minus usibus quibus destinatæ sunt, aptentur, nunc dierum accuratius explorati, naturæ quorundam morborum haud parum luminis affuderunt.

A

Urina

Urina * imprimis e multiplici noxa partium quas subire debet, et sane totius corporis, multimodis a statu solito deflectere solet, quin morbum inferat. Hæc autem vitia eousque aliquando ingravescent, ut, sanitate illibata, nequaquam ferri possint, corpus etiam gravissimis morbis inficiunt. Malorum, quæ ex hoc inexhausto fonte profluunt, Diabetes exemplum præbeat. Auctores plerique duas hujus morbi species, *Mellitam*

* L'urine de l'homme est une des matieres animales qui ont etè les plus examinées par les Chimistes, dont l'examen a fourni en meme temps, et le plus de decouvertes singulieres a la chimie, et le plus d' applications utiles pour la physique animale, ainsi que pour l'art de guerir: ce liquide qui n' inspire au commun des hommes que le mepris et le degout, qui est généralement rangé dans l'ordre des matieres viles et rebutantes, est devenu, entre les mains de chemistes, une source de decouvertes importantes, et c'est une des ces objets dans l'histoire du quel on trouve la plus singuliere disparate entre les idées qu'on s'en forme communement dans le monde, et les notions precieuses que son etude fournit au physiologiste, au medecin, au philosophe. *Systeme des connais. chimiques, Tome x. p. 93.*

Mellitam nempe et *Inspidam* enumerârunt. Hæc, ut habet Nosologus summus “ Urina
“ limpida non dulci;” illa “ Urina odoris, coloris
“ et saporis mellei ” insignitur *. Non desunt
qui contendunt Diabetem mellitum et inspi-
dum sub eodem genere nequaquam compre-
hendi debere; quippe, ut iis persuasum est,
causis, signis, et natura omnino differunt; et
insipidum pro morbo symptomatico habent;
alii autem et peritissimi medici eos gradu solum-
modo discrepare opinantur, et in sententiæ con-
firmationem exempla unius in alterum transeun-
tis adducunt †. De hujusmodi autem dubiis
discernant nosologi, de mellito enim solo paucis
disceptare statui.

In hoc definiendo multum operis collocarunt
auctores, et definitiones haud parum discrepan-
tes, protulerunt; quæ autem a cel. Home et
Rollo exaratæ sunt, ad veram morbi naturam,
ut

* Cullen Gen. morb. Gen. 58.

† Audi Gregorii celeberr. Prælectiones

ut mihi videtur, propius accedunt, signa enim diagnostica felicius depingunt.

“ Urina aucta et subdulcis ; fitis perpetua ;
“ cutis arida, et plerumque squamosa *.”

“ Desiderium cibi inexplabile ; fitis perpetua,
Urina aucta et subdulcis ; pulsus frequens, calor
parum auctus, cutis arida cum marcore.” †

Observandum est diabete correptorum exempla hisce temporibus quam remotioribus multo frequentius occurrere. Galeno bis solum vidisse contigit ; et Lommius etsi latè medicinam exercuit, diabetem semel tantum observavit. Nulla hujus ratio hætenus reddita est ; nec sane facile reddi potest. Causæ enim quibus attribui solet olim æque invalescerent.

HISTORIA.

* Home clin. Hist. & exp. p. 297.

† Rollo on Diabetes Mellitus, vol. 1. p. 259.

DE DEABETE MELLITO.

HISTORIA.

Signa quibus Diabetes incipiens innotescat adeo sunt obscura, ut raro natura mali quod urget ab initio deprehenditur; parum enim molestiæ faceffit, et auctum urinæ profluvium e potu affatim assumpto originem ducere videtur. Ventriculi affectio alia morbi indicia haud raro prægreditur, cibi appetentia præter solitum intenditur, ad bulimiam accedit, et aliis signis ingravescentibus, æger indomita edendi rabie plectitur. Casus etiam narrantur ubi fames abnormis per annos ante morbi accessum urgere videtur.

Morbo progrediente, fitis molestissima et fere insatiabilis evadit, lotium indefinenter excerni perstat, potum sæpe multum exsuperans; fauces arefcunt; gingivæ tumidæ, solito fiunt rubriores; lingua media sæpe albescit, dum margines colore vivido rubicundo circumdantur. Salivam molestè viscidam et spumofam exscreare æger
affiduè

assiduè molitur. Dentes in alveolis vacillantes, sensum, qualis ex acidis percipitur, edunt. Adest sæpe dolor capitis; et facies rubore subinde suffunditur. Calor circa præcordia et abdominis viscera extorret, cæterum, parum intenditur.

Quod ad ictus arteriarum attinet ex 80 ad 90 plerumque variant, nisi rarissimis in exemplis ubi etiam ad 130 in minuti spatio incitari feruntur*.

Aliquando levis febricula, morbo provecto maxime conspicua, accenditur; recte enim monet Cullenus, "An obscure fever is for the most part present." Cutis arida et squamosa plerumque evadit, et crines ex ea sine dolore avelli dicuntur. Alvus comprimitur, nec facile, nisi catharticis moveatur, aliquid demittit. Ardor urethræ inter mingendum morbum sæpe comitatur; nec non adest plerumque phymosis et glandis

* Home, Clin. exper.

dis excoriatio ; notatu quoque dignum est inguen sæpe ne semel quidem rigescere, nec ullum ad arma Veneris vibranda desiderium superesse*. Morbo in pejus ruente, omnia fere signa ingra-vescunt. Urina enormiter aucta perpetuo stil-licidio elabitur ; profluvium quoque tempore nocturno auctum, ægrotantem continuo fatigat, vires exhaurit, somnumque depellit ; et sitis, poculis a labris amotis, mox recurrens, nullam dat requiem. Dolor adest in regione lumborum, et sensus cujusdam quasi liquidi e renibus in vesicam descendentis percipitur. Volæ manuum, pedumque plantæ, præsertim die adves-perascente, molesté incalescunt, febris hæctica tandem supervenit, corpus extrema macie con-ficitur ; oedema pedum et ascitidis signa ap-parent ; ulcera sanatu difficillima in variis cor-poris partibus semet ostendunt. Aeger cibum om-nigenum

* “ Potens quondam in castris miles hoc a morbo vix cor-
“ reptus, non modo omnem cum uxori coeundi potentiam,
“ sed, ut nobis referebat, feminalis vestigia liquoris in totum
“ amisit.” *Frank de curandis morbis*, vol. 5, p. 45.

nigenum nunc respuit, et quod avide appetebat, ut primum labris gustaverat, nauseat et odit.

Mens tandem dira ægritudine omnino confecta, spem meliorum abjicit, et mortem instantem, solam miseris finem, enixe exoptat. Quantitas urinæ quotidie excreta sæpe ultra quam cuique credibile est, enormiter augetur; et haud raro omnia ingesta multis libris exsuperat. Media autem quantitas ex quindecim ad triginta libras in spatio viginti quatuor horarum variat. Dotes autem miræ, quas adipiscitur, attentionem maxime vindicant, ex his enim morbi natura elucescit. Constat enim bona fide urinam principiis saccharinis imbutam exitium attulisse, excretionem ejus nequaquam præter consuetudinem incitata. Frank hujus exemplum infracitatum, profert*. Hinc quanti est momenti

urinæ

* Quod interim ex unica hucusque alterius observatione, non ita pridem, innotuit, est saccharini principii in urinis ægrotantis, tabe lenta consumpti licet ultra, quam fa-

B. haud

“ nus confueverat, aut quam ingesta exigent, non min-
 “ geret, quantitas tam insignis ; ut ex duabus urinæ libris,
 “ saccharinæ non minus, quam sex uncias, prodirent sub-
 “ stantiæ ; quo tempore cætera diabetis symptomata, sitis,
 “ indelebilis, lingua sicca, cutis arida, et squamosa ægrotan-
 “ tem vexabant ; donec morbo sub deliriis, convulsionibus,
 “ ad mortem properante, illud ipsam in urinis principium
 “ ad quartam sui partem decresceret.” *Frank de Cur.*
morb. vol. 5.

haud abfimilem converti queat, “ becoming tolerable fmall beer *.”

Cum iis quæ chemice agunt fubjicitur, phænomena ex confuetis omnino diverfa exhibet, neque acidis neque calore coagulari poteft†; et ex fedecim unciis hujusmodi urinæ evaporationi fubjectis, uncia una ad fescunciam materiei fuaveolentis, mellei faporis, fæcibus facchari omnino fimilis obtineri poteft. Et cum hoc refiduum una cum acido nitrico diffillatur, acidum oxalicum exinde oritur. Colligitur quoque fales folitas in urina diabeticorum non inefle, quippe aqua calcis, alkalive cauftico adjecto, nil ammoniæ extricari videtur. Huic autem opinioni obftant experimenta a Dre. Hope accuratiffime inflituta. Ille enim probavit, experimenta prius facta, ut de hoc certius conftaret, fucceffu caruiffe, quippe urina

nimis

* Home Clin. exper. p. 327.

† Medical obs. and enq. vol. 5. p. 306.

nimis diluta examini subiecta est ; si autem evaporatio ulterius urgeatur, et quod remaneat perite tractatum fuerit, urinam sales, etsi minore quantitate, continere, patebit.

CADAVÉRUM SECTIO.

Cadavera diabeticorum inspicientibus varia admodum in conspectum prodierunt ; at nil horum adeo perpetuum est, ut aliquid ad naturam morbi patefaciendam ex eo deduci potuisset. Ex præconcepta de morbi natura opinione auctores plerique ad renes præ aliis visceribus respexerunt ; et eas plus minusve morbidas, solito scilicet flaccidiores et pallidiores invenerunt. Sequentia Home cel. scrutanti sese obtulerunt. Renibus patefactis, sinistrum præter solitum amplum et flaccidum inventum est. Dextrum nil a sano, nisi structura molliore discrepabat. Ex utrisque odor subacidus exhalatus est. Ureteres sani fuerunt ; velicæ tunicæ solito crassiores apparebant, et nulla
lymphatica

lymphatica circa cervicem ejus detegi potuerunt. Glandulæ in mesenterio positæ omnes adauctæ, pallidæ, et firmæ fuerunt. Hepar ut in sanis, colo quibusdam locis adhærebat, et intestina crassiora fæcibus oppleta fuere ; cætera sana *.

Hoffmannus exemplum nobilis cujusdam protulit, ubi concreta calcaria, cadavere secto, in ureteribus inhærebant ; alii idem affirmant †.

Doctor Mead hepar labe semper correptum et steomatofum se reperisse declarat, et mali originem ex hoc esse repetendam contendit ; aliis autem non ita visum ; sic enim Cullenus habet, “ In twenty cases which I have seen, there was “ not any evident affection of the liver.”

Sunt qui vitium in pulmones præ aliis rejecerunt ;

* Home's Clin. Exp. p. 334.

† Bonet. Sepul. anat. lib. iii. Sect. 26.

runt ; thoracis autem contenta in plerisque casibus secantibus sana apparuere.

DIAGNOSIS.

Diabetes mellitus levi negotio ab aliis morbis separari queat. In Eneuresi, senili aetati praesertim familiari, urina minore copia redditur, et voluntatis imperio haud auscultat. A Diabete insipido urina fauveolente substantia saccharina scattente, et viribus multum prostratis, facile secernitur. Ab Hysteria toto cœlo discrepat, in hac scilicet urina, paroxysmo solummodo instante, uberius profunditur. Quoniam Diabetes insidiosè plerumque obrepit, et haud raro per tempus insignis subesse solet, antequam de natura morbi, quo tenetur æger, rite constet ; si aliquis apparet, qui macie, virium prostratione, siti, et cute sicca afficitur, ad statum urinæ (etsi hæc non solito copiosius excernatur,) sedulo respiciendum est ; et si dotes melleæ detectæ fuerint, omne de natura morbi dubium evanescit.

CAUSÆ

CAUSÆ REMOTÆ.

In causis, quæ Diabeti proclivitatem dant, æque ac quæ morbum proclivibus concitant, indagandis, parum hæcenus profecerunt auctores. Causæ enim, quibus attribui solet, nullis diabetis signis excitatis, sæpissime admotæ fuere. De iis, quæ homines diabeti proniores reddunt, nil fere innotuit. In quibusdam præ aliis regionibus frequentius grassari videtur. “ Quando urina mellis aut sacchari odorem et saporem refert, vera Diabetes est juxta quosdam auctores; eamque *diabetem anglicam* appellat Sauvagesius, quod Anglis familiaris est *.” Dr. Rollo homines huic morbo opportuniore ex statu quodam ventriculi morbido, habet, quo fit ut ad nimiam cibi quantitatem devorandam invitentur.

Inter

* Burserius vol. 4 p. 489.

Inter causas excitantes, plurimæ, et naturæ omnino diversæ, recensitæ fuerunt. Quodcunque enim corporis vires infirmit, concoctionemve sanam impedit, ad diabetem concitandum valeat, si ulla sit apud auctores fides. Cibi lautioris nimia ingurgitatio, liquorum spirituosorum abusus, libidinis intemperantia; potus tepidi, utut Theæ et Coffeæ nimia copia assumpti, morbum induxisse feruntur.

Sydenhamus notat diabetem intermittentibus intempestivo cathartorum et sanguinis detracti-
onis usu imperitè tractatis aliquando supervenisse. Boerhaavius quoque diabetem symptomaticum sub fine quorundam febrium febrili motu ad renes extenso, apparere observat *. Alii morbum ad causas vim super renes præsertim exercentes retulerunt; et exempla proferuntur ubi diabetes, ex renum abscessu, inflammatione, ictibus iis illatis, ex calculis in iis inhærentibus, et ex
medicamentis

* Van Swieten. Comment.

medicamentis diureticis assumptis oriri, videbatur. De plerisque harum autem observare liceat, eas sæpissime adesse, nullo diabete comitante, et contrarium; et fane quid vetat quo minus utræque eodem tempore simul incedant, etsi una alterius causa nequaquam habenda sit. In plerisque quoque casibus ubi diabetes ex his causis oriri dicitur, dotes urinæ saccharinas silentio omnino transferunt; morbum igitur ad insipidum potius pertinere colligere fas est; fundamento igitur parum firmo hujus mali culpam in has causas conjiciant. Frigus præsertim, cum humore junctum, corpori calenti admotum, diabetem concitasse, compertum habemus. De modo quo hunc effectum inducit, adhuc ambigitur; nec fane ratio ex halitu cuticulari male suppressa, fluidis ad renes majore copia derivatis, petenda est. Etsi enim probe constat arctissimum nexum inter excretionem per cutem et per renes, intercedere, quo fit ut, una aucta, altera pro rata imminuatur, parum proficitur; urina enim uberius profusa, constrictis

constrictis cutis spiraculis, nodum ne minime solvit.

PROGNOSIS

In nullo alio morbo magis infida est, raro enim felicem exitum habuit; et nulla fere salutis spes affulget, nisi morbo incipienti occurritur, priusquam mora invaluerit. Si vires vigeant, et æger ætate floreat, si nulla febris teneat, morbus non consenuerit; et si minus materiæ saccharinæ cum urina excernatur, non est cur de sanitate redeunte desperemus. Quo maturius quoque medicina in auxilium vocata est, eo melius de ægro sperari liceat. Si autem his contraria eveniunt, si morbus in corpore penitus infederit, si æger macie extenuatur, viribus omnino resolutis, et urina dotibus saccharinis scatens, copiosissime profundi perstat, nulla fere sanitatis recuperandæ spes superest.

Cibi appetentia omnino deleta, maxima viri-
um defectio, ulcera mali moris, effusiones hy-
dropicæ, febris hæctica, et convulsiones, mor-
tem instantem denunciant.

Diabetes non in omnibus pari passu ad exitum
properat, nunc hominem citissime rapiat, nunc
per annos macerat, et lentissime decurrit. Pa-
rum quoque fidendum est remissionibus quæ sæ-
pe occurrunt; morbus enim ex levissima causa
recrudescere solet.

SIGNORUM RATIO.

Quantitas urinæ enormis.—De fonte unde
maxima urinæ copia, quam diabetici profun-
dunt, derivari debet, lis est. Non dubium est
quin in plerisque casibus magna hujus pars e po-
tu, qui ad sitim ardentem sedandam assumitur,
petenda sit. Ex hoc autem nulla ratio reddita
est

est cur urina ingesta pluribus libris haud raro exsuperet. Non defunt qui contendunt hoc fluidis corporis liquefactis et dissolutis deberi. Huic autem opinioni multa repugnant; Urina enim excreta tantum omnia ingesta aliquando excedit, ut, si omnes corporis humores per renes exirent, hujus excessus rationem nequaquam redderent; nec id quod excernitur, si chemice tractatur, ulla lymphæ sanguinis indicia præbet; ex calore enim vel acido sulphurico nulla ne minima quidem coagulatio insequitur*.

Alii majore veri specie originem hujus enormis urinæ quantitatis e lymphaticis cutis aquam ex aëre haurientibus repetunt; huic sententiæ haud pauca suffragantur; constat enim cutis unctione urinæ profluvium haud parum immi-
nui.

Hanc autem opinionem, aliquid scilicet absorbentibus cutaneis ex aëre inhalari, et quæ fir-
missimo

* Home, Clin. Exper. p. 303.

missimo fundamento niti videtur, auctores quidam improbare nuper aggressi sunt. Seguin præsertim ex experimentis de industria institutis nil, cuticula sana, per cutem absorbere colligit †. Invenit homines in aqua quæ muriatem hydrargyri solutum continebat immerfos, nulla hydrargyri absorpti indicia ostendere; sin autem cuticula abrafa fuerit, effectus hujus medicamenti intra corpus assumpti signis haud dubiis sese manifestabant. Non omnia autem experimenta talem exitum habuerunt, in quibusdam enim absorptio obtinere videtur, etsi cuticula omnino intacta manebat; cum res ita evenit, id ex exhalantibus cutis vasculis ita patefactis ut mur. hydrargyri attractione chemica in sanguinem attrahitur fieri, contendit: hæc autem ratiocinatio nimis subtilis est, et experimenta ipsa tantis ambagibus implicita videntur, ut nil certi ex iis statuere liceat. Sunt et alii, qui, etsi lymphatica per cutem sparsa, aliquid in statu sano ex aëre imbibere admittunt, hoc in diabete non perfici posse,

† La medecine éclairée, vol. 3.

posse, ubi cutis arida, contracta, et insensilis manet, perhibent.

Non desunt tamen multa, quæ ex altera parte dici possunt, et quæ vasa cutis bibula humorem haurire fortiter suadent. Optime enim innotuit quantum fluida ad corporis superficiem admota in siti restringenda valeant, et etiam corpus hoc modo per tempus haud breve nutriri posse. Hujus exemplum notatu dignissimum a Dom. Cruickshanks evulgatum est; narrat enim ægrotantem quendam, qui curæ ejus demandatus fuerat, stricture œsophagi laborantem quæ descensum liquidi vel solidi cujusve in ventriculum e toto impediēbat, maximum ex balneo levamen accepisse, et non solum sitim hoc modo restringui, sed urinam copiosè reddi affirmat *. Dr. Currie perperam his objicit sitim in hoc casu ex consensu, qui inter corporis superficiem et fauces intercedit, compesci. Habet enim hic auc-

tor

* Cruickshanks on the absorbent vessels.

tor elegans sitim ex spasmo pendere, et hoc, superficie corporis relaxata, per consensum quoque solvi. Hæc autem opinio hypothesei solummodo suffulta est; etsi enim concederetur sitim hanc causam agnoscere, quomodo, quæso, ex hac doctrina sitim non solum levare sed etiam urinam copiosius fecerni, et hoc non semel, sed etiam per menses, explicari queat?

In omnibus igitur his exemplis ubi urina ingesta per tempus insigne quamplurimum superare perstat, ex hoc penu meliore jure derivari videtur.

Dr. Rutherford, ut hanc difficultatem expediret, hypothesein ingeniosam suggerit; ponit enim hydrogenium sanguinis cum oxygenio aëris ad aquam formandam uberrimè conjungi. Si hoc ita se haberet, enormem et vix credibilem oxygenii quantitatem ex aëre attrahi debere, pater.

Sitis,

Sitis, Cutis ariditas.—Hæc nulla fere explanatione egent ; notissimum enim est, una secretionem aucta, alias pro rata plerumque imminui. Neminem enim latet sudore solito copiosius profuso, urinam parcam evadere, et contrarium. Ut res planius constaret, ad id quod in omnibus hydropis generibus evenit, sic opus fuerit, provocare liceat. Nec mirum talem legem obtinere, qua, ne corpus tam cito, ac aliter fierit, exhauriretur, caveri solet.

Tumores Hydropici.—Horum origo minimè obscura est ; omnibus enim fere morbis qui in longum trahuntur, et vires corporis gradatim labefactant, tumores hujusmodi ex vasorum debilitate, qua fit ut fluida facilius elabi sinant, tandem superveniunt. Eadem quoque debilitas ad vasa inhalantia extenditur, hinc duplici vitio hoc malum ingravescit.

Corporis Macies,—in hoc morbo notatu dignior est, quippe vigent ventriculi vires, et ægri
cibum

cibum avidissime plerumque ingurgitant; parum autem reficiuntur; et argumenta haud levia concoctionem cibi non modo præter naturam adauctam, sed ex sana aliter quoque alienatam demonstrant; macies et virium defectio ex jactura quam corpus per urinam sustinet, deducendæ sunt. Nèc dubium est quin insolitum dispendium materiæ saccharinæ, substantiam nutrientem e corpore detrahendo, huc præ aliis pertineat.

Febris Hæctica,—quæ morbum ad extremum perventum sæpissime comitatur, ex irritatione permolesta, quæ in ultimo morbi stadio nunquam non adest, deducenda est. Praesentia hujus febris opinionem horum, qui hypothesi mera innixi, hæcticam exquisitè insignitam nunquam nisi ex pure aërato absorpto sese ostendere contendunt, plane subruit.

Sudores Subacidi.—Ad materiam saccharinam ad corporis superficiem delatam, ibi in fermentationem

tationem ruentem forsan relegari debent. Nec abfimile est materiam e sana diverfam exhalantibus cutaneis infolito modo agentibus excerni; patet rationem hujus facilius reddi poffe, ab iis qui ponunt fanguinem quoque infici.

CAUSA PROXIMA.

Utcunque erraverint auctores cum temere de caufis morborum proximis ftatuere aufi fint, nemo inficias ibit hujusmodi investigationes firriffimo fudamento niti. Quicunque enim caufam, qua morbus proximè pendeat rite intellexerit, bona parte eorum, quæ ad medelam pertinent, quoque inftitutus eft. Ne autem vanis et fictis hypothefibus ab medicina rationali alieniffimis indulgeamus, monent commenta fere innumera quæ dies nunc penitus delevit. Melius igitur erit “*cohibere gradum, quam per tenebras illidere.*”

Omnes theorias de hujus morbi natura, quas diversis temporibus auctores amplexi sunt percurrere, limites huic dissertatiunculæ præscriptas excederet ; de iis igitur solummodo, quæ diabetis sedem ad *ventriculum* et ad *renes* relegarunt, breviter perstringere decrevi. Inter eos qui morbum ad defectum assimilationis retulerunt, Dr. Rollo maxime eminet, et sententiam argumentis admodum ingeniosis firmare tentat*. Argumenta igitur, quæ huic opinioni fidem conciliant, æque contra alteram valeant.

Imprimis

* “ On the whole therefore, we repeat, that the proximate cause of the diabetes mellitus, seems to us to consist in a morbidly increased action of the stomach with consequent secretion, and vitiation of the gastric fluid, marked by an eagerness of appetite, and acidity. The direct effects of which are the formation or evolution of saccharine matter, with a certain defect of assimilation, preventing the healthy combinations, and exciting the immediate separation of the imperfectly formed chyle by the kidneys.”

Imprimis observatur cibi appetentiam adauctam alia morbi signa haud raro præcedere, quod nequaquam fieret, si hæc solummodo renum affectûs symptomatica fuerit *. Indicia quoque morbi, fames, cutis arida, virium prostratio, et febricula subinde accedens, sat superque diabetem in totum corpus incumbere demonstrare videntur. Si morbus ex vitio ventriculi pendeat, quo fit ut nutrimentum e cibo non bene paretur, et materia saccharina evolvatur, sanguis hac scatere debet. Hoc enim et multa experimenta instituta fuere ut de dotibus, quas in hoc morbo adipiscitur, certiores fieremus. Hoc consilio Dr. Dobson naturam sanguinis explorare aggressus est; et eum gustu esse subdulcem affirmat. Alii autem experimenta iterârunt sed, absimili cum eventu †. Dr Hope cel. præ omnibus hanc rem accuratis admodum experimentis iterum atque iterum peractis investigavit. Puella

quæ

* Rollo on Diabetes.

† Home Clin. exp. & Darwin's Zoonomia, vol. I. p. 320.

quæ curæ ejus demandata fuerat, circa triginta urinæ libras quotidie excernebat, quæ 30 materiæ saccharinæ uncias continebant; in hoc casu serum speciem usitatam tamen præbuit, et gustu exploratum saporem subsalinum, ut in sanis, edidit; evaporationi quoque subiectum nulla sacchari indicia exhibuit. Habemus quoque Rollo ipsum, cui tantum adversatur, profitentem serum saporem subdulcem nequaquam impertire. Ex hoc autem credere saccharum in sanguine revera non contineri minime adductus est. Comperit enim sanguinem diabeticum a statu sano haud parum deflectere*.

Hinc

* “ On the same day a portion of healthy blood was
 “ taken and placed under the same circumstances &c.
 “ with one of the portions of diabetic blood; in two
 “ days the diabetic blood assumed a caseous appearance
 “ on the surface, which disappeared on the evaporation
 “ of the serum, and the whole mass became dry and resinous in appearance, without having undergone (unless
 “ the throwing out a slight animal smell for two or three

Hinc forsan non æquum est concludere saccharum non in sanguine inesse, quippe gustu, teste admodum fallaci, non detegi potest. Constat quoque ex experimentis a Dre. Rollo et domino Criuckshanks institutis, extractum diabeticum et etiam saccharum purissimum haud parva quantitate in sanguine contineri posse, quin sensibus innotescat. Non mirum igitur erit saccharum in sanguine diabeticorum solutum non facile sese manifestare, si eum parce omnino per tantam fluidi quantitatem, et forsan salibus et aliis involutum, diffundi debere, nobiscum reputamus.

Habetur quoque res salinas, et alias quæ in sanguine redundant, renibus, horum, quæ intra

“ days, with a mould on the surface of the crassamentum,
 “ be supposed marks of it,) any apparent putrefactive
 “ process; and in sixteen days from the operation it re-
 “ mained in the same state; whereas the healthy blood
 “ exhibited evident marks of great putrefaction in four
 “ days, and was obliged to be thrown away on the se-
 “ venth.” *Rollo on Diabetes.*

tra corpus diutius retenta nocerent, excretioni quasi dicatis, separari potius quam secerni. Multa enim citissime post assumpta fuerint parum mutata renibus e corpore eliminantur. Hinc pleraque quæ in urina insunt, sanguine potius dimitti quam secretorio renum munere formari videntur. Observari quoque debet, cum ex renibus primariè affectis ventriculus per consensum in morbi consortium rapitur, mala exinde oriunda diversissimi esse generis, ex iis quæ in diabete locum habent. Constat quoque injurias in regionem renum illatas diabete insipido originem præbere, et in hoc casu cibi appetentiam imminui, et ventriculum nausea et vomitu sæpius corripi *. Aliud solummodo liceat proferre argumentum, quod opinioni a Dre. Rollo susceptæ, ut mihi videtur, maxime favet. Si materia saccharina renibus morbide affectis et novas mutationes ex solito sanguinis penu formantibus debetur, ut iis persuasum est, qui diabetis originem ex renum vicio

tio

* Rollo on Diabetes.

tio repetunt, nullum peculiare alimenti genus in faniore secretione inducenda multum valeret; e documentis autem firmissimis compertum habemus, diætam ex cibo animali omnino conflata, brevissimo temporis spatio dotes urinæ melleas ex toto sæpe delere; in hoc casu materiam e solito diversam renum actioni esse subjectam nequaquam perhibi potest. Chylus enim ex quocunque cibi genere paratus, modo concoctio bona fuerit, ejusdem est naturæ*; talis enim est vis ventriculi et aliarum partium, quæ cibis concoquendis inserviant, ut ex omni alibi elementa eo modo jungant, quo fit ut idem chyli genus semper formatur; sed majori minorive copia secundum naturam alimenti, prout plus minusve materiæ nutrientis recondiderit.

Cibo igitur rite concocto, parum refert utrum diæta animali vel vegetabili vescatur; ex utrif-

que

* Fordyce on Digestion.

que enim idem pabulum renibus subjicitur, et urina æque saccharo scatere debet. Nec aliquid boni sperandum ex hoc genere cibi, nisi quantum majorem vim corpori impertiat: dilucidè igitur patet effectus, qui ex hoc fonte profluunt, non nisi post longum tempus percipi debere. Omnia autem quæ corpus roborant potius nocere visa sunt; hinc auxilium ex hoc cibo alio relegandum est; et solum prodesse videtur, quippe materiam ex qua saccharum facile formari potest, non suppeditat. Huic theoriæ non forsan jure objici potest, exempla diabetis subinde semet ostendere, ubi diæta animalis in dotibus urinæ morbidis mutandis parum valuit. Quantitas enim sacchari enormis excreta suadet non solum id quod vegetabilia continebant evolvi, sed etiam elementa horum novo quodam modo conjungi, et hanc substantiam revera formari; quid vetat quo minus credamus idem quoque ex cibo animali sub morbo pertinacissimo fieri, quoniam in

eo et insunt elementa e quibus hæc materies constat.

Utcunque hoc erit non ii sumus, qui tantum sententiæ propriæ addicti sunt, ut non lubenter confitemur multa occurrere, quæ conturbant, quo minus theoria, quæ morbum ad defectum assimilationis retulit, omnibus numeris absoluta habeatur.

RATIO MEDENDI.

Quantis difficultatibus diabetis curatio premi-
tur, vel immensa medicamentorum farrago di-
versis medicis usurpata nimis planè manifestat ;
anceps enim remedium experiri quam in aper-
tam perniciem ruere, satius esse duxerunt. Quo-
niam, ut supra posuimus, ventriculus hujus
mali sedes habendus est, ad ejus actionem abnor-
mem refrænandam omni ope eniti debemus ; hoc
modo enim formationi materiæ saccharinæ op-

time occurritur. Hoc consilio Dr Home primus ad diætam animale confugit, eventu autem parum felici *. Novissime autem Dr Rollo eandem medendi viam optimo cum effectu instituit. Ut res bene cedat, diæta e carnibus e toto confecta sit, oportet; et caro porcina et rancida anteponenda est; ut tale regimen optatos habeat exitus, per tempus haud breve strictè administrandum est; vegetabilia parcissime concedenda sunt, et solummodo cum diæta solita nauseam cieat; omnia enim quæ stirpibus terræ continentur, et præsertim fruges, quæ in fermentationem pronæ existunt, quantitate utcunque parva assumpta, morbum diu sopitum brevi sæpe exsuscitant. Etsi enim urina dotibus melleis excerni haud longius persistet; si copia majori elabatur, et extractum viscidum et tenax abundantius præbeat; præsertim quoque si æger cibum justo avidius adhuc appetat, vim morbi non omnino esse

* Home, Clin. Exper.

esse subactam jure suspicamur ; in hoc enim statu e levissimis erroribus pristina sævitia redire solet.

Cum autem voracitas omnino deleta est, urina naturali parcior et magis saturata excernitur, et evaporationi subjecta residuum salinum deponit, spem morbum esse profligatum favere liceat.

Præter regimen, alia in auxilium vocata fuerunt, quotquot scilicet vires ventriculi morbidas imminuere possunt. Inter quæ emetica, opium, et sulphuretum ammoniæ hepatifatum præ aliis eminent.

Emetica non solum ventriculum onere nocivo gravatum exinaniunt, sed totum corpus fortiter commovent, hinc duplici modo in diabete proficua fiunt. Innotuit enim quodcunque ventriculum et intestina graviter concutere ad salutarem mutationem in urina inducendam sæpe haud parum valere. Dr. Rollo hydro-sulphuretum ammoniæ

ammoniae maximo cum fructu adhibuit, ut motus ventriculi abnormes fedaret. Tribus hujus granis ter quaterve in die primum incipiendum ; et dosis gradatim amplior fiat, donec levem vertiginem induxerit ; ut primum hoc acciderit, ex usu ejus abstinendum est, et, ni cautè administretur, periculo haud caret*.

Ex innumeris fere aliis medicamentis medici auxilium petiêrunt. Dr Brisbane tincturam cantharidum laudibus cumulat, et narrat exemplum juvenis, qui ope hujus remedii ex diabete pertinacissimo, quo conflictabat, penitus liberatus est.

Gregorius

* Modus quo paratur sic describit. “ This medecine is very easily prepared by making a stream of pure hepatic gas pass through the ammon. pur. (Ph. Lond.) until no farther absorption is perceived, or until the alkali is saturated. The hepatic or sulphurated hydrogen gas should be obtained for this purpose from artificial pyrites, or sulphuret of iron, and the muriatic acid.”

Gregorius noster celeberr. bonos effectus ex ferro aluminoso una cum aqua calcis expertus est.

Quod ad potum attinet, liquores spirituosissimi omnino prohiberi debent; et si prava consuetudo aliquid meraci efflagitat, quæ minime acescunt præ aliis conveniunt.

Alkohol aqua dilutum tutius concedi potest. Emulsio ex amygdalis et gummi arabico sitim in quibusdam optime restinguere dicitur.

Aqua calcis lacte commixta sæpe usurpatur, non solum consilio sitis refrænandæ, sed ut acido in ventriculo redundanti obstaret.

Quod ad sanguinis detractionem attinet, quoniam diabetici in morbos qui inflammationem habent proclives observantur *, ubi dolor topicus
urget,

* Lochius quidam (referente Burserio) “ septem
“ ægros ex diabete laborantes vidit, qui post duos, vel
“ tres annos obierunt ex peripneumonia, et sanguinem
“ exspuerunt uno vel altero ante mortem die. ”

urget, et pulsus fiunt validiores, cum fructu ad eam decurrere liceat, præsertim cum morbus non inveteraverit.

Quoniam alvus in diabete plerumque astringitur, cathartici lenibus subinde sollicitanda est. Huic consilio oleum Ricini, Rheum, Pilulæ Aloëticæ, infusum Sennæ &c. optime satisfaciunt.

Denique, utcunque morbus ex debita remedium administratione mitescat, remissiones admodum sæpe fallaces sunt, et parum plerumque proficitur, ni iis quæ tonum corpori impertiant, viresque fractas restituant, sanitati sedulo prospiciamus.

